

บทที่ ๕

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง “ศึกษาพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของนักเรียนโรงเรียนจุฬาภรณราชวิทยาลัยเลย” มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของนักเรียนโรงเรียนจุฬาภรณราชวิทยาลัยเลย เป็นการศึกษาพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของนักเรียนโรงเรียนจุฬาภรณราชวิทยาลัยเลย ๕ ด้าน คือ ๑) ความซื่อสัตย์ ๒) ความซื่อสัตย์ ๓) ความซื่อสัตย์ ๔) ความซื่อสัตย์ ๕) ความซื่อสัตย์ การวิจัยครั้งนี้เป็นการเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ผู้วิจัยได้ใช้เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถาม โดยแจกแบบสอบถามให้กับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน ๒๕๓ ฉบับ แล้วจึงนำมาทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสังคมศาสตร์ โดยหาค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที (t-test) และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One way anova) และเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ โดยวิธีผลต่างนัยสำคัญที่น้อยที่สุด (least significant difference: LSD.) ผลการวิจัยสามารถสรุป อภิปรายผล และมีข้อเสนอแนะตามลำดับดังนี้

๕.๑ สรุปผลการวิจัย

๕.๒ อภิปรายผลการวิจัย

๕.๓ ข้อเสนอแนะ

๕.๑ สรุปผลการวิจัย

๕.๑.๑ ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน ๑๖๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๖๕.๒ เป็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ จำนวน ๕๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๐.๖ ผู้ปกครองมีอาชีพรับราชการจำนวน ๑๑๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๕.๘ ผู้ปกครองมีรายได้จำนวน ๑๕,๐๐๐ - ๒๐,๐๐๐ บาท คิดเป็นร้อยละ ๓๖.๘

๕.๑.๒ ผลการวิเคราะห์พฤติกรรมเชิงจริยธรรมของนักเรียนโรงเรียนจุฬาภรณราชวิทยาลัย เลย

พฤติกรรมเชิงจริยธรรมของนักเรียนโรงเรียนจุฬาภรณราชวิทยาลัย เลย โดยรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = ๓.๗๘$) เมื่อพิจารณาในรายด้าน พบว่า พฤติกรรมเชิงจริยธรรมของนักเรียนอยู่ในระดับมาก ๓ ด้าน เรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือ ด้านความมีวินัย ด้านความซื่อสัตย์ ด้านความมีน้ำใจ และอยู่ในระดับปานกลาง ๒ ด้าน เรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือ ด้านความขยัน ด้านความประหยัด สรุปได้ดังนี้

๑) ด้านความขยัน

ผลการวิจัย พบว่า นักเรียนมีระดับพฤติกรรมเชิงจริยธรรม ด้านความขยัน โดยภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = ๓.๔๓$) เมื่อพิจารณารายละเอียดแต่ละข้อพบว่า อยู่ในระดับมาก จำนวน ๒ ข้อ เรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือ นักเรียนจดบันทึกข้อความสำคัญ เช่น สูตร ข้อสรุป เป็นต้น ลงในสมุดบันทึก และ นักเรียนตั้งใจเรียนขณะที่ครูทำการสอน และอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน ๔ ข้อ เรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือ นักเรียนมีการทบทวนบทเรียนหรือแลกเปลี่ยนความรู้ร่วมกับเพื่อนหลังเลิกเรียนเสมอ นักเรียนใช้เวลาว่างศึกษาค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมจากที่ครูสอน นักเรียนหากมีข้อสงสัยเกี่ยวกับบทเรียนจะรีบสอบถามครูโดยทันที และนักเรียนอ่านหนังสือล่วงหน้าก่อนเข้าชั้นเรียน

๒) ด้านความประหยัด

ผลการวิจัย พบว่า นักเรียนมีระดับพฤติกรรมเชิงจริยธรรม ด้านความประหยัด โดยภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = ๓.๒๗$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า นักเรียนมีพฤติกรรมเชิงจริยธรรมอยู่ในระดับมาก คือ นักเรียนซื้อเสื้อผ้าจะคำนึงถึงประโยชน์เป็นหลัก และอยู่ในระดับปานกลาง เรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือ นักเรียนไม่ใช้จ่ายเงินซื้อสิ่งของฟุ่มเฟือย นักเรียนใช้จ่ายเงินตามความจำเป็น นักเรียนมีการดัดแปลงวัสดุเหลือใช้กลับมาใช้ประโยชน์อีกครั้ง นักเรียนมีการทำบัญชีรายรับ-รายจ่าย ประจำเดือน

๓) ด้านความซื่อสัตย์

ผลการวิจัย พบว่า นักเรียนมีระดับพฤติกรรมเชิงจริยธรรม ด้านความซื่อสัตย์ โดยภาพรวม อยู่ในระดับมากทุกข้อ ($\bar{X} = ๔.๑๐$) เมื่อพิจารณารายละเอียดแต่ละข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากทุกข้อ เรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือ เมื่อนักเรียนเก็บเงินหรือสิ่งของได้

จะรับหาทางคืนเจ้าของ นักเรียนส่งหนังสือคืนห้องสมุดตรงเวลาที่กำหนดทุกครั้ง นักเรียนจะขออนุญาตก่อนที่จะหยิบของคนอื่นมาใช้ นักเรียนไม่เอาสิ่งของส่วนรวมมาใช้ประโยชน์ส่วนตัว การพูดโกหกเป็นสิ่งที่ไม่เหมาะสม นักเรียนทำการบ้านหรือรายงานด้วยตนเองเสมอ

๔) ด้านความมีวินัย

ผลการวิจัย พบว่า นักเรียนมีระดับพฤติกรรมเชิงจริยธรรม ด้านความมีวินัย โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}= ๔.๑๐$) เมื่อพิจารณารายละเอียดแต่ละข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากทุกข้อ เรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือ นักเรียนเข้าแถวตามลำดับก่อนหลังในการใช้บริการ เช่น ซื้ออาหาร ถ่ายเอกสาร เป็นต้น นักเรียนทิ้งขยะลงถังขยะที่โรงเรียนจัดไว้ให้ นักเรียนเข้าเรียนทันตามที่ตารางเรียนกำหนด นักเรียนปฏิบัติตามกฎระเบียบของโรงเรียน นักเรียนพูดจากับคุณครูและเพื่อนด้วยภาษาที่สุภาพ นักเรียนไม่แอบใช้โทรศัพท์ในห้องเรียนขณะที่ครูกำลังสอน

๕) ด้านความมีน้ำใจ

ผลการวิจัย พบว่า นักเรียนมีระดับพฤติกรรมเชิงจริยธรรม ด้านความมีน้ำใจ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายละเอียดแต่ละข้อ พบว่า นักเรียนมีพฤติกรรมเชิงจริยธรรมอยู่ในระดับมากทุกข้อ ($\bar{X}= ๔.๑๐$) เรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือ นักเรียนแบ่งปันสิ่งของให้เพื่อนโดยไม่ลำเอียง นักเรียนบำเพ็ญประโยชน์เพื่อส่วนรวมโดยไม่หวังผลตอบแทน เมื่อทำงานกลุ่มจะแบ่งหน้าที่ด้วยความยุติธรรม นักเรียนบริจาคเงินหรือสิ่งของช่วยเหลือผู้ยากไร้ นักเรียนทบทวนบทเรียนให้เพื่อนด้วยความเต็มใจ เมื่อนักเรียนเห็นครูถือของมา นักเรียนจะเข้าไปอาสาช่วยถือ

๕.๑.๓ ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของนักเรียนโรงเรียนจุฬาภรณราชวิทยาลัย เลย จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ผลการวิจัยพบว่า

๑) นักเรียนที่มีเพศต่างกัน มีพฤติกรรมเชิงจริยธรรม โดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .๐๕ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า นักเรียนที่มีเพศต่างกันมีพฤติกรรมเชิงจริยธรรม ด้านความซื่อสัตย์ ด้านความมีวินัย แตกต่างกัน เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ส่วนพฤติกรรมเชิงจริยธรรม ด้านความขยัน ความประหยัด และด้านความมีน้ำใจ ไม่แตกต่างกัน ปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้

๒) นักเรียนที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีพฤติกรรมเชิงจริยธรรม โดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ .๐๕ จึงเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า พฤติกรรมเชิงจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์ ด้านความมีวินัย และด้านความมีน้ำใจ แตกต่างกัน พฤติกรรมเชิงจริยธรรมด้านความขยัน และความประหยัด ไม่แตกต่างกัน

ดังนั้นจึงทำการเปรียบเทียบระดับความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ จำแนกตามระดับการศึกษา ด้วยวิธีผลต่างนัยสำคัญสถิติที่ระดับ .๐๕

๓) นักเรียนที่ผู้ปกครองมีอาชีพต่างกัน มีพฤติกรรมเชิงจริยธรรม โดยภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

๔) นักเรียนที่ผู้ปกครองมีรายได้ต่างกัน มีพฤติกรรมเชิงจริยธรรม โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

๕) ข้อเสนอแนะ ผลการวิเคราะห์คำถามปลายเปิดจากแบบสอบถาม นักเรียนได้เสนอปัญหา อุปสรรคและข้อเสนอแนะดังนี้

นักเรียนได้ให้ข้อเสนอแนะในการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมนักเรียนโรงเรียนจุฬาภรณราชวิทยาลัย เลย คือ ควรให้นักเรียนได้มีการฝึกสมาธิ การสร้างจิตสำนึกให้นักเรียนมีจิตสาธารณะ และการสอนทุกวิชาครูควรสอดแทรกคุณธรรมจริยธรรมให้กับนักเรียนในขณะที่สอน ควรมีการปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรมให้กับนักเรียน ในเรื่องความสุภาพเรียบร้อย และการเคารพผู้อาวุโส ควรสร้างความตระหนักให้กับนักเรียนในเรื่องความขยัน และความประหยัด

๕.๒ อภิปรายผลการวิจัย

การอภิปรายผลการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยจำแนกการอภิปรายผลตามลำดับหัวข้อดังนี้

๕.๒.๑ การวิเคราะห์การศึกษาพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของนักเรียนโรงเรียนจุฬาภรณราชวิทยาลัย เลย พบว่า จากผลการศึกษาพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของนักเรียนโรงเรียนจุฬาภรณราชวิทยาลัย เลย ทั้ง ๕ ด้าน คือ ๑) ด้านความขยัน ๒) ด้านความประหยัด ๓) ด้านความซื่อสัตย์ ๔) ด้านความมีวินัย ๕) ด้านความมีน้ำใจ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = ๓.๗๘$) ที่เป็นเช่นนี้ อภิปรายได้ว่า โรงเรียนจุฬาภรณราชวิทยาลัย เลย มีนโยบายและให้ความสำคัญในการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรม ตามหลักสูตรของโรงเรียนวิทยาศาสตร์ภูมิภาค โดยทางโรงเรียนได้จัดกิจกรรมโครงการค่ายปฏิบัติธรรมให้กับนักเรียนทุกปีการศึกษา และกิจกรรมสวดมนต์เย็นทุกวันศุกร์ของ

สัปดาห์ สอดคล้องกับ **ณรงค์ ศิลารัตน์** ได้ทำการวิจัยเรื่อง ศึกษาพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดนครศรีธรรมราช พบว่าระดับชั้นเรียนเป็นตัวแปรที่ทำให้นักเรียนมีคุณธรรมจริยธรรมทั้งไม่แตกต่างและแตกต่างกัน ส่วนใหญ่มีพฤติกรรมเป็นไปในลักษณะเดียวกัน ที่ผลการวิจัยเป็นเช่นนี้เพราะ ประการแรก นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลายอยู่ในช่วงอายุประมาณ ๑๒ - ๑๘ ปี ซึ่งเป็นช่วงอายุวัยรุ่นตอนต้นและวัยรุ่นตอนปลาย นับว่าเป็นวัยที่ใกล้เคียงกัน ซึ่งเป็นวัยที่เด็กใช้สติปัญญาหาเหตุผลแสดงหาค่านิยมของตนเองเพื่อนำไปสู่การดำเนินชีวิตเมื่อเป็นผู้ใหญ่ ประการที่สองน่าจะเป็นเพราะว่า การปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรมในโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลาย มีจุดเน้นให้โรงเรียนปลูกฝังในเรื่องเดียวกัน คือ ความมีระเบียบวินัย ความรับผิดชอบ ความซื่อสัตย์ ความเสียสละ และความอดทน เมื่อพิจารณาผลการวิจัยในแต่ละด้านสามารถนำมาอภิปรายผลได้ดังนี้

๕.๒.๑.๑ ด้านความขยัน ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีระดับพฤติกรรมเชิงจริยธรรมด้านความขยัน โดยภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}= ๓.๔๓$) เนื่องจากโรงเรียนจุฬาภรณราชวิทยาลัย เลย เป็นโรงเรียนประจำ และนักเรียนจะอยู่โรงเรียนกับเพื่อนและครูตลอดเวลา จึงทำให้นักเรียนมีความรับผิดชอบต่อตนเอง และทำงานที่ได้รับมอบหมายจากครูผู้สอนด้วยความใส่ใจ สอดคล้องกับ **ณัฐ จันทรหนูหงส์** ได้ทำการศึกษาพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ - ๖ โรงเรียนสีกัน (วัฒนารักษ์อุปถัมภ์) เขตดอนเมือง กรุงเทพมหานคร พบว่านักเรียนมีระดับพฤติกรรมเชิงจริยธรรม โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}= ๓.๖๘$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน คือ ด้านความมีระเบียบวินัย และด้านความรับผิดชอบต่อผู้อื่น อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}= ๓.๘๖ - ๓.๘๔$) รองลงมาคือ ด้านความขยันหมั่นเพียรอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}= ๓.๒๘$) ดังนั้นพฤติกรรมจริยธรรมด้านความมีระเบียบวินัยและด้านความรับผิดชอบต่อผู้อื่นมีค่าเฉลี่ยสูง และสอดคล้องกับมุมมองของกระทรวงศึกษาธิการ คือ เด็กและเยาวชนผู้ที่ได้รับการบ่มเพาะคุณธรรมในด้านความขยันจะมีความรับผิดชอบต่อภาระงานของตนเอง ทำงานที่ได้รับมอบหมายจากโรงเรียนจนสำเร็จลุล่วงโดยเร็วด้วยความใส่ใจ และนอกเหนือจากงานที่ได้รับมอบหมายจากโรงเรียนแล้ว เด็กและเยาวชนที่มีคุณธรรม ความขยันยังจะค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมด้วยตนเองอย่างสม่ำเสมอ ทั้งยังมีความหมั่นเพียรในการอุทิศกำลังกายกำลังใจของตนให้เกิดประโยชน์ต่อสาธารณะอีกด้วย

ความขยันเป็นคุณธรรมที่สำคัญอย่างยิ่งต่อสังคมปัจจุบันซึ่งเป็นสังคมบริโภคนิยม สภาพสังคมปัจจุบันและความเจริญทางวิทยาการต่าง ๆ ที่รุดหน้ามีส่วนทำให้เด็กและเยาวชน เคยชินกับ

การได้มาในสิ่งที่ตนต้องการอย่างรวดเร็วง่ายดาย ขาดการยับยั้งชั่งใจหรือความระมัดระวัง ที่จะทำสิ่งต่าง ๆ ตามกาลเทศะ และเงื่อนไขอันเหมาะสม (Delayed of gratification) ดังนั้น การปลูกฝังไว้ซึ่งคุณธรรมความขยันหรือการสอนให้เด็กเห็นคุณค่าของการลงทุน ลงแรงทำในสิ่งที่สมควรเพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่วางไว้ในอนาคต จัดได้ว่าเป็นส่วนหนึ่งใน สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ รายงานการวิจัยประเมินผล การเรียนรู้ของเด็กและเยาวชนที่จะฝึกการควบคุมตนเอง (Self-control) (Mischel & Ebbesen, 1983) อันมีความสำคัญอย่างยิ่งที่จะทำให้เด็กประสบความสำเร็จในกิจกรรม ต่าง ๆ พร้อมทั้งจะปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์และปฏิสัมพันธ์ที่ตนมีอยู่ได้อย่างราบรื่น และ เกิดพฤติกรรมเอื้อต่อสังคมโดยไม่ยึดเอาความต้องการ ณ ปัจจุบันของตนเป็นที่ตั้งแต่ เพียงอย่างเดียว

๕.๒.๑.๒ ด้านความประหยัด ผลการวิจัย พบว่า นักเรียนมีระดับพฤติกรรมเชิงจริยธรรม ด้านความประหยัด โดยภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}$ = ๓.๒๗) เนื่องจากทางโรงเรียนจุฬาราชวิทยาลัย เลย ได้จัดกิจกรรมการออมกับธนาคารโรงเรียน และกิจกรรมนำวัสดุเหลือใช้กลับมาใช้ประโยชน์ใหม่อีกครั้ง สอดคล้องกับ **กรณีการ ภิรมย์รัตน์** ได้ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาแนวทางการพัฒนาพฤติกรรมทางจริยธรรมของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏ ในเขตกรุงเทพมหานคร นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏ มีระดับพฤติกรรมทางจริยธรรมโดยรวมอยู่ในระดับสูง ($\bar{X}$ = ๓.๗๘) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่าพฤติกรรมทางจริยธรรมของนักศึกษาส่วนใหญ่อยู่ในระดับสูง ได้แก่ ความขยันหมั่นเพียร ความซื่อสัตย์ ความอดทนอดกลั้น ความยุติธรรม ความรับผิดชอบ ความมีระเบียบวินัย ความเสียสละ ยกเว้นจริยธรรมความประหยัดอดออมที่อยู่ในระดับปานกลาง และสอดคล้องกับมุมมองของกระทรวงศึกษาธิการ คือ เด็กและเยาวชนผู้ที่ได้รับการบ่มเพาะคุณธรรมในด้านความประหยัดจะเข้าใจถึงฐานะการเงิน ของตน ไม่ใช่จ่ายสุรุ่ยสุร่ายเกินตัว รู้จักคุณค่าของเงินและรู้จักเก็บออม อีกทั้งยังดำเนินชีวิต อย่างประหยัดบนพื้นฐานปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง นอกเหนือจากการนำคุณธรรมประการนี้ มาเป็นหลักในการดำเนินชีวิตส่วนตัวแล้ว ผู้ที่มีคุณธรรมประหยัดยังมีความห่วงใย ใส่ใจ ใช้ทรัพยากรสาธารณะด้วยความระมัดระวังอีกด้วย

ความประหยัดเป็นคุณธรรมที่สำคัญอย่างยิ่งต่อสังคมปัจจุบัน ซึ่งกระแสบริโภคนิยม และวัตถุนิยมไหลบ่าเข้ามาสู่วัฒนธรรมไทย ส่งผลให้เด็กและเยาวชนไทยจำนวนไม่น้อยให้ความสำคัญกับวัตถุสิ่งของ อาทิเช่น โทรศัพท์มือถือ เครื่องแต่งกาย เครื่องประดับ จนเกิดความทะยานอยากและมีความต้องการใช้จ่ายเกินตน ขาดการเก็บหอมรอมริบ จนหลายครั้งที่เด็กและเยาวชนที่ขาดคุณธรรมการประหยัดจะเกิดการเรียนรู้และความเข้าใจที่คลาดเคลื่อนไปว่า วัตถุสิ่งของต่างๆ นั้น สื่อถึงคุณค่าของบุคคล (Self-esteem) จนยอมประพฤติดูปฏิบัติตนในวิถีที่ผิดเพี้ยนไปจากขนบธรรมเนียมจริยธรรมอันดี เพียงเพื่อแลกมาซึ่งทรัพย์สินเงินทองอันจะนำมาซึ่งวัตถุสิ่งของเหล่านี้ ไม่ว่าจะเป็นการ

ลักเล็กขโมยน้อย หรือการค้าประเวณี เป็นต้น ดังนั้น การปลูกฝังไว้ซึ่งคุณธรรม การประหยัดจะช่วยป้องกันความเสี่ยงในประเด็นเหล่านี้ได้

๕.๒.๑.๓ ด้านความซื่อสัตย์ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีระดับพฤติกรรมเชิงจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์ โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}= ๔.๑๐$) เนื่องจากโรงเรียนจุฬาภรณราชวิทยาลัย เลย์ ได้จัดทำโครงการน้ำดื่มยอดเหรียญ มีวัตถุประสงค์เพื่อให้นักเรียนมีคุณธรรมและความซื่อสัตย์ต่อตนเองและผู้อื่น สอดคล้องกับ **ชนิสรา ศิลานุกิจ** ได้ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของนักเรียนช่วงชั้นที่ ๓ โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง มีพฤติกรรมเชิงจริยธรรมโดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับสูงเรียงลำดับจากมากหาน้อย คือ ความซื่อสัตย์ ความรับผิดชอบ ความสามัคคี ความมีระเบียบวินัย ความเสียสละการพึ่งพาตนเอง และความขยันหมั่นเพียร และสอดคล้องกับมุมมองของกระทรวงศึกษาธิการ คือ เด็กและเยาวชนที่ได้รับการบ่มเพาะคุณธรรมในด้านความซื่อสัตย์จะมีความจริงใจต่อตนเอง มีการแสดงออกทั้งทางวาจาและกิริยาที่สอดคล้องกับความคิด ความรู้สึกที่ตนเอง มีความซื่อสัตย์เป็นคุณธรรมที่สำคัญอย่างยิ่งในสังคมปัจจุบันซึ่งมีสิ่งยั่วยุต่าง ๆ มากมาย สิ่งเหล่านี้จะสั่นคลอนความจริงใจและความตั้งใจมั่นที่บุคคลมีกับตัวเองและพันธะหน้าที่ โดยเฉพาะในยุคสมัยที่เด็กและเยาวชนอาจพบเห็นพฤติกรรมที่แสดงถึงความไม่ซื่อสัตย์ได้โดยทั่วไป จากสื่อต่าง ๆ อาทิเช่น การฉ้อโกง การคอร์รัปชัน และพบว่า หลายครั้งที่พฤติกรรมเหล่านี้ไม่ได้ถูกลงโทษอย่างชัดเจนและเป็นรูปธรรม เด็กและเยาวชน ซึ่งยังคงมีความอ่อนเยาว์ทางความคิดและประสบการณ์จึงอาจจดจำนำพฤติกรรมการไม่ซื่อสัตย์ไปเป็นตัวแบบ และประพฤติตามได้ อันจะก่อให้เกิดผลเสียร้ายแรงที่เป็นปัญหาระยะยาวต่อสังคมไทย ดังนั้น การปลูกฝังไว้ซึ่งคุณธรรมการซื่อสัตย์ จะช่วยป้องกันความเสี่ยงในประเด็นนี้

๕.๒.๑.๔ ด้านความมีวินัย ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีระดับพฤติกรรมเชิงจริยธรรมด้านความมีวินัย โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}= ๔.๑๐$) ความมีวินัยของนักเรียนโรงเรียนจุฬาภรณราชวิทยาลัย เลย์ มีค่าเฉลี่ยสูง เนื่องจากนักเรียนอาศัยอยู่โรงเรียนในลักษณะโรงเรียนประจำ จึงทำให้นักเรียนปฏิบัติตามกฎระเบียบของโรงเรียนและหอพัก อย่างสม่ำเสมอ สอดคล้องกับ **ปรีชา ริโยธา** ได้ทำการศึกษา การพัฒนางานส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรมนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โดยใช้โครงการพัฒนาจิตในโรงเรียนบ้านแฝกโนนสำราญ สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอเชียงยืน จังหวัดมหาสารคาม พบว่า การดำเนินกิจกรรมการฟังธรรมสวดมนต์ทุกวันพระ และการฝึกอบรมพัฒนาจิตตามโครงการพัฒนาจิตแล้ว ทำให้กลุ่มผู้ร่วมศึกษาได้มีความรู้ความเข้าใจ สามารถนำหลักธรรมไปสอดแทรกในห้องเรียนได้ กลุ่มเป้าหมายมีความรู้ ความเข้าใจในคุณธรรม จริยธรรมด้านการมีระเบียบวินัย ความซื่อสัตย์ต่อตนเอง การมีเมตตากรุณา เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ ต่อส่วนรวม และการประหยัด อดออม มากยิ่งขึ้น และสอดคล้องกับมุมมองของกระทรวงศึกษาธิการ คือ เด็กและ

เยาวชนผู้ที่ได้รับการบ่มเพาะคุณธรรมในด้านความมีวินัยจะสามารถควบคุม ดูแลตนเองให้ประพฤติปฏิบัติมีสุขนิสัยอันดี มีความอดทน อดกลั้น ควบคุมตนเอง และแสดงออกถึงพฤติกรรมที่เหมาะสม ความมีวินัยเป็นคุณธรรมที่สำคัญอย่างยิ่งต่อสังคมปัจจุบัน การควบคุมพฤติกรรม ของตนให้เหมาะสมกับกฎระเบียบและสุขนิสัยอันดีที่เป็นประโยชน์ในระยะยาวต่อตนเองนั้น จัดได้ว่าเป็นส่วนหนึ่งของการเรียนรู้ในเรื่องการควบคุมตนเอง อันมีความสำคัญอย่างยิ่งที่จะทำให้เด็กและเยาวชนพร้อมที่จะปรับตัวให้ เข้ากับสถานการณ์และปฏิสัมพันธ์ที่ตนมีอยู่ได้อย่างราบรื่น และเกิดพฤติกรรมเอื้อต่อสังคม ไม่ยึดเอาความต้องการ ฦ ปัจจุบันของตนเป็นที่ตั้ง นอกจากนั้น การมีวินัยในตนเองนั้น ยังมีความสัมพันธ์ทางบวกแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และสัมฤทธิ์ผลในการประกอบกิจกรรมต่าง ๆ ดังนั้น การเสริมสร้างวินัยให้แก่เด็กและเยาวชนนอกจากจะเป็นการส่งเสริมเด็กโดยตรงแล้ว ยังนับว่ามีผลช่วยส่งเสริมความเจริญก้าวหน้าให้กับสังคมไทยไปพร้อมกันด้วย

๕.๒.๑.๕ ด้านความมีน้ำใจ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีระดับพฤติกรรมเชิงจริยธรรมด้านความมีน้ำใจ โดยรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=๔.๑๐$) ที่เป็นเช่นนี้เพราะ นักเรียนโรงเรียนจุฬาภรณราชวิทยาลัย เลย อาศัยอยู่หอพักกับเพื่อนและครูตลอดเวลา เมื่อมีกิจกรรมในโรงเรียนหรือกิจกรรมในหอพักนักเรียนจะช่วยเหลือซึ่งกันและกัน สอดคล้องกับมุมมองของกระทรวงศึกษาธิการ คือ เด็กและเยาวชนผู้ที่ได้รับการบ่มเพาะคุณธรรมในด้านความมีน้ำใจจะรู้จักการให้และ การเสียสละโดยไม่หวังผลตอบแทน อันเป็นผลมาจากการมีจิตใจที่ดี รู้จักการเอาใจเขา มาใส่ใจเรา มีความเห็นอกเห็นใจต่อผู้อื่น

ความมีน้ำใจเป็นคุณธรรมที่สำคัญอย่างยิ่งต่อสังคมปัจจุบันซึ่งมีการไหลบ่าของ วัฒนธรรมตะวันตกเข้ามาอย่างรวดเร็ว ลักษณะวัฒนธรรมตะวันตก ซึ่งมุ่งเน้นความเป็นปัจเจกชนนี้เมื่อผนวกเข้ากับการแก่งแย่งแข่งขันเพื่อที่จะได้มาซึ่ง ทรัพยากร ต่าง ๆ ในสังคม อาจส่งผลให้เด็กและเยาวชนกลายเป็นผู้ที่มีจิตใจแข็งกระด้าง ใส่ใจแต่ความต้องการของตนเองแต่เพียงฝ่ายเดียว มิได้มีจิตใจเอื้ออาทรพร้อมที่จะสร้าง ความรุดหน้าเจริญพัฒนาให้แก่ผู้อื่นไปพร้อม ๆ กับตนเอง การยึดแต่ประโยชน์ส่วนตนเป็นที่ตั้งนี้หากเกิดขึ้นในทุก ๆ หมู่เหล่าในสังคมใดแล้ว คงเป็นการยากที่สังคมนั้น ๆ จะดำเนินอยู่ต่อไปได้ ดังนั้น จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะ ต้องปลูกฝังคุณธรรมความมีน้ำใจให้แก่เด็กและเยาวชน

๕.๒.๒ เปรียบเทียบพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของนักเรียนโรงเรียนจุฬาภรณราชวิทยาลัย เลย จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

๕.๒.๒.๑ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่มีเพศต่างกัน มีพฤติกรรมเชิงจริยธรรมโดยรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .๐๕ จึงเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ อภิปรายได้

ว่า พฤติกรรมเชิงจริยธรรมของนักเรียนโรงเรียนจุฬาภรณราชวิทยาลัย เลย์ นักเรียนหญิงจะมี พฤติกรรมเชิงจริยธรรมมากกว่านักเรียนชาย สาเหตุมาจากเด็กผู้หญิงส่วนใหญ่ ของสังคมไทยจะถูกปลูกฝังอบรมให้รู้จักช่วยเหลืองานบ้านมาตั้งแต่เล็กๆ ด้วยวัฒนธรรมของสังคมไทยให้ความสำคัญกับลูกผู้ชายมากกว่าลูกผู้หญิง ว่าเป็นผู้สืบทอดสายเลือดจึงมักเอาใจเด็กผู้ชายโดยไม่ค่อยให้หยิบจับทำงานอะไรมากนัก เมื่อเปรียบเทียบกับความเชื่อที่ว่าลูกผู้หญิงถ้าเลี้ยงดูอบรมไม่ดีก็จะทำเสียชื่อเสียงวงศ์ตระกูลได้ จึงทำให้บรรดาพ่อแม่ในสังคมไทยจะเข้มงวดกับลูกผู้หญิงมากกว่า สอดคล้องกับงานวิจัยของ **จารุวรรณ พานทอง** ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่องการศึกษาและเปรียบเทียบเหตุผลเชิงจริยธรรมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดนครสวรรค์เพื่อศึกษาเปรียบเทียบเหตุผลเชิงจริยธรรมของนักเรียนตามตัวแปร เพศ ระดับชั้น และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชาย ๒๓๒ คน นักเรียนหญิง ๑๘๗ คน ผลการวิจัยพบว่าการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมของนักเรียนชาย และนักเรียนหญิง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑ นอกจากนี้ นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกันจะให้เหตุผลเชิงจริยธรรมต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑

๕.๒.๒.๒ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่มีระดับชั้นการศึกษาต่างกัน มีพฤติกรรมเชิงจริยธรรม โดยรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .๐๕ จึงเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ อภิปรายได้ว่า นักเรียนโรงเรียนจุฬาภรณราชวิทยาลัย เลย์ ที่มีระดับการศึกษาต่างกันจะแตกต่างกันไปตามความรู้ ความสามารถ และประสบการณ์ในชีวิตแตกต่างกัน พฤติกรรมเชิงจริยธรรมจึงแตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ **ณรงค์ ศิลารัตน์** ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง ศึกษาพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดนครศรีธรรมราช พบว่าระดับชั้นเรียนเป็นตัวแปรที่ทำให้นักเรียนมีคุณธรรมจริยธรรมทั้งไม่แตกต่างและแตกต่างกัน ส่วนใหญ่มีพฤติกรรมเป็นไปในลักษณะเดียวกัน ที่ผลการวิจัยเป็นเช่นนี้เพราะ ประการแรก นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลายอยู่ในช่วงอายุประมาณ ๑๒ - ๑๘ ปี ซึ่งเป็นช่วงอายุวัยรุ่นตอนต้นและวัยรุ่นตอนปลาย นับว่าเป็นวัยที่ใกล้เคียงกัน ซึ่งเป็นวัยที่เด็กใช้สติปัญญาหาเหตุผลแสดงความคิดเห็นของตนเองเพื่อนำไปสู่การดำเนินชีวิตเมื่อเป็นผู้ใหญ่ ประการที่สองน่าจะเป็นเพราะว่าการปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรมในโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลาย มีจุดเน้นให้โรงเรียนปลูกฝังในเรื่องเดียวกัน คือ ความมีระเบียบวินัย ความรับผิดชอบ ความซื่อสัตย์ ความเสียสละ และความอดทน

๕.๒.๒.๓ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่อาชีพผู้ปกครองต่างกัน มีพฤติกรรมเชิงจริยธรรม โดยรวม ไม่แตกต่างกัน จึงไม่ไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ อภิปรายได้ว่า พฤติกรรมเชิงจริยธรรมของนักเรียนโรงเรียนจุฬาภรณราชวิทยาลัย เลย ที่มีอาชีพต่างกันพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของนักเรียนไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ **พระบุญทัน จารุณโณ (กณาลักษณ์)** เรื่อง การศึกษาพฤติกรรมเชิงจริยธรรมกับควมมีวินัยของนักเรียนมัธยมศึกษา โรงเรียนสิรินธรวิทยานุสรณ์เทศบาลตำบลนิคมลำโดมน้อย อำเภอสิรินธร จังหวัดอุบลราชธานี พบว่า ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมเชิงจริยธรรมกับควมมีวินัยของนักเรียนมัธยมศึกษาโรงเรียนสิรินธรวิทยานุสรณ์เทศบาลตำบลนิคมลำโดมน้อย อำเภอสิรินธร จังหวัดอุบลราชธานี ที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา เกรดเฉลี่ย และอาชีพผู้ปกครองต่างกันมีพฤติกรรมเชิงจริยธรรมควมมีวินัยของนักเรียนโดยรวมทั้ง ๔ ด้าน ไม่แตกต่างกัน

๕.๒.๒.๔ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่รายได้ผู้ปกครองต่างกัน มีพฤติกรรมเชิงจริยธรรม แตกต่างกัน คือ ผู้ปกครองที่มีรายได้ ๑๕,๐๐๐ - ๒๐,๐๐๐ บาท ๒๐,๐๐๑ - ๒๕,๐๐๐ บาท และ ๒๕,๐๐๑ - ๓๐,๐๐๐ บาท แตกต่างกับผู้ปกครองที่มีรายได้ ๓๐,๐๐๑ บาท ขึ้นไป จึงไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ อภิปรายได้ว่า พฤติกรรมเชิงจริยธรรมของนักเรียนโรงเรียนจุฬาภรณราชวิทยาลัย เลย ที่รายได้ของผู้ปกครองต่างกันพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของนักเรียนแตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ **โอภาส อินโสม** ได้ทำวิจัยเรื่อง คุณธรรมจริยธรรมของนักเรียนในกลุ่มเครือข่ายการเรียนรู้พนา อำเภอพนา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอำนาจเจริญ ผลการวิจัยพบว่า

๑) ความคิดเห็นของครูผู้สอนและผู้ปกครองนักเรียนต่อคุณธรรมจริยธรรมของนักเรียนในกลุ่มเครือข่ายการเรียนรู้พนา อำเภอพนา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอำนาจเจริญ โดยรวมและรายด้าน ๖ ด้าน คือ ด้านการพึ่งตนเอง ด้านความเสียสละ ด้านความรับผิดชอบ ด้านควมมีวินัยในตนเอง ด้านความซื่อสัตย์ และด้านความขยันหมั่นเพียร อยู่ในระดับมาก

๒) การเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูผู้สอนและผู้ปกครองนักเรียน ต่อคุณธรรมจริยธรรมของนักเรียนในกลุ่มเครือข่ายการเรียนรู้พนา อำเภอพนา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอำนาจเจริญ จำแนกตามตำแหน่งและระดับช่วงชั้น พบว่า

(๑) ครูผู้สอนและผู้ปกครองนักเรียนที่มีตำแหน่งต่างกันมีความคิดเห็นต่อคุณธรรมจริยธรรมของนักเรียนในกลุ่มเครือข่ายการเรียนรู้พนา อำเภอพนา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอำนาจเจริญ โดยรวมไม่แตกต่างกัน

(๒) ครูผู้สอนและผู้ปกครองนักเรียนที่มีช่วงชั้นต่างกัน มีความคิดเห็นต่อคุณธรรม จริยธรรมของนักเรียนในกลุ่มเครือข่ายการเรียนรู้พนา อำเภอพนา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา อำนาจเจริญ โดยรวมไม่แตกต่างกัน

๕.๓ ข้อเสนอแนะ

ก ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

๑. คณะผู้บริหาร และครู ควรกระตุ้นให้นักเรียนมีความตื่นตัวในพฤติกรรมเชิง จริยธรรมด้านความซื่อ ด้วยการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองอยู่เสมอ และเข้าร่วมกิจกรรมที่เอื้อต่อการ พัฒนาคุณธรรมจริยธรรมของนักเรียน

๒. ควรจัดโครงการกิจกรรมพัฒนาด้านความประหยัด เพื่อให้นักเรียนรู้จักประหยัดและ เห็นคุณค่าของเงินรูปแบบต่างๆ เช่น กิจกรรมธนาคารขยะซึ่งสามารถช่วยให้นักเรียนรู้จักแยกขยะ สิ่งของใช้แล้วให้มีคุณค่าได้

๓. จัดกิจกรรมที่เน้นการพัฒนานักเรียนด้านความซื่อในตนเองให้มากขึ้นโดยเฉพาะใน เด็กนักเรียนที่มีระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในเกณฑ์ระดับต่ำ

ข ข้อเสนอแนะเพื่อการศึกษาวิจัยต่อไป

๑. ศึกษาการส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมด้านความประหยัดและความซื่อของนักเรียน โรงเรียนจุฬาภรณราชวิทยาลัย เลย

๒. ศึกษาการปฏิบัติตามค่านิยมพื้นฐาน ๑๒ ประการของนักเรียนโรงเรียนจุฬาภรณ ราชวิทยาลัย เลย

๓. ศึกษาการปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรมให้กับนักเรียนโรงเรียนจุฬาภรณราชวิทยาลัย เลย